

1885-07-29

AFSENDER

Sophus Stein

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Refsnæs (Danmark)

Modtagersted:
Tranebjerg (Samsø, Danmark)

Omtalte personer:
Frk. Unmack

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/III/3 - So-Sø

DOKUMENTINDHOLD

Afventer resumé

TRANSSKRIFTION

Refsnæs 29 Juli.

Kjære Ven, Da jeg antager at Du i den pinlige Situation, hvori Du er kommen, længes efter at høre et venligt Ord, vil jeg heller ikke vente længere med at skrive Dig til. Tak for Dit lange lange Brev; jeg læste det meget opmærksomt igjennem og jeg nøjedes ikke med at læse det én Gang, jeg læste det flere Gange for rigtig at komme paa det rene med, hvorledes egentlig Sagerne staar for Dig. Nu maa jeg ærlig talt sige, at jeg efter det Dit Brev omtaler ikke finder Grund til at fortvivle; aldeles ikke. Hvad angaar det Rygte som Fotografen (eller hvem det var – plapprede ud med, om at hun skulde være hemmelig forloved med Politifuldmægtigen, saa er virkelig et saadant Rygte - navnlig naar man hører det modsagt af en (Maleren) der har set dem sammen) -

ikke værd at bryde sig om. Det er jo en bekjendt Sag at Folk kan ikke se to unge Mennesker sammen blot én Gang uden strax at lave et Parti ud af dem. Og hvad det angaar, at hun rødmede, da hun saa ham, saa er det heller ikke noget at tabe Modet over. Der hører saamænd ikke meget til at faa Blodet op i Kinderne paa en ganske ung Pige. Og hvis hun var hemmelig forlovet med ham; Politibetjenten, hvad skulde hun saa rødme "stærkt" over da de hilste paa hinanden. Efter hvad Erfaringen har lært mig blive to unge Mennesker, der holde af hinanden, kun undseelige og røde i Hovedet, saalænge de endnu ere uviste om hverandres Følelser; det at den ene stadig søger at gjettede, hvad den anden føler og tænker og dog er saa bange for at andre skal opdage disse Bestræbelser, det er det der

sætter en i den underlige Tilstand med Uro og Rødmen o.s.v. som baade Du og jeg og enhver der har været forelsket kjender saa godt. Er man først kommen til Klarhed og har faaet Vished om den andens Følelser, saa selv om Forlovelsen holdes hemmelig bliver man pludselig saa salig, oh saa salig. Saa, altsaa, hvis hun og ham, den anden, allerede var forlovede, vilde hun næppe være blev rød. Og, desuden, hun blev jo ogsaa "blussende rød" da hun saa Dig! Hvis hun havde været forlovet, hvorfor saa blive rød i Hovedet over at se en anden ung Mand som hun kjender i forvejen? Det var en anden Sag, hvis hun ifjor havde koketteret med Dig og maaske endog havde givet Dig et Løfte om at vente paa Dig eller saadant noget; saa vilde hun have haft Grund til at rødme (af Skam nemlig) ved at se Dig.

En Ting maa Du gjøre, inden Du arbejder videre henimod Dit Maal, det er: at se at faa at vide hvorledes Sagerne staar med Politibetjenten, om han allerede – hvad jeg ikke kan tro – har erklæret sig eller om han endnu ikke er videre end Du. Det kunde synes at være en lidt vanskelig Opgave at sætte sig; men den er saamænd slet ikke saa svær som det ser ud til. Husk paa, hvor lille en By det er; hvis de var hemmelig forlovede saa kan Du være rolig for at Rygtet ikke lod sig nøje med at have set dem Haand i Haand; det vilde nok vide ganske anderledes Besked: det vilde nok opvarte med Masser af fantastiske Historier om hvorfor Forlovelsen er hemmelig, hvornaar den skal declareres og hvornaar Brylluppet skal staa o.s.v. Naar Du er fiffig vil Du i en lille By altid kunde danne Dig en nogenlunde paalidelig Mening om de største Hem

2)

meligheder: Saml alle de Oplysninger som "Rygtet" kan give Dig, læg dem sammen og divider med 7 (eller 10 eller et andet højt Tal).

Desuden maa Du huske paa at Du i den gamle Malers Værelse har det mest glimrende Observatorium Du kan ønske Dig. Det skulde da være Pokkers, om de ikke – naar de var forlovede – skulde snyde sig til at spille at Spil Kroket alene eller spadserer lidt alene i Haven.

Og hvis Du ser dem alene sammen blot et Øjeblik, vil Du ikke kunne tage fejl. Det er vigtigere, end Du maaske tror, at faa den omtalte Oplysning. Er det ikke en uudholdelig Tanke, at den unge Pige man gaar og gjør sig Umage for at komme sammen med og for hvis Skyld man har rejst mange Mile, at hun maaske allerede tilhører en anden.

Derfor: den Sag maa Du have i det mindste nogenlunde Klarhed paa, og saa skal Du ikke betænke Dig længere. Hvis hun sagde ja, naar Du talte med hende om 8 Dage, vilde hun ikke sige Nej om Du gjorde det idag. – Og hermed vil jeg saa slutte. Hvis jeg havde Tid dertil vilde jeg saamænd hjærtelig gjerne spendere nogle Dage paa Dig og komme over og staa Dig til med Raad og Daad, men jeg maa hænge grulig i for at blive færdig med mine Sager i en nogenlunde nær Fremtid.

Lev vel, lad mig snart høre godt Nyt fra Dig.

Din Ven

[Sp]Stein.

Repmas 29 Juli.

Kjære Ven, da jeg antager at
du i den pinlige Situation, hvori du
er kommen, længe efter at høre
et menligt Ord, vil jeg heller ikke
mente længere med at skrive dig
til. Tak for dit lange lange Brev.
Jeg læste det meget opmærksomt
igennem, og jeg nøjedes ikke med at
læse det en gang, jeg læste det flere
Gange for rigtig at komme paa det
rene med, hvorledes sciendlig Sæerne
pleer for dig. Nu maa jeg arlig
talt sige, at jeg efter det dit Brev
omtaler ikke finder Grunde til at
forbinde, aldeles ikke. Hvad angaa
det Rygte som Isolographen (eller hvem
det var - pleppede ud med, om at
hun skulde være hemmelig forenet
med Politifildningstigen, saa er vir-
kelig et saadant Rygte navnlig naar
man hører det meddelt af en (Maleren)
der har set dem sammen) -

ikke verd at byde sig om. Det er jo
en bekjendt Sag at Folk kan ikke se
to unge Mennesker sammen blot
en Gang uden strax at lave et Parti
ud af dem. Og hvad det angaar,
at him rødmede, da him saa
ham, saa er det heller ikke noget
at tage Modet over. Der hører
saa end ikke meget til at faa
Blodet op i Kinderne saa en ganske
ung Pige. Og hvis him var hem-
melig forlovet med ham, "Politi-"
heljenten, hvad skulde him saa
rødme stærkt over da de hilste
saa him anden. Efter hvad Erfaringen
har lært mig blive to unge Mennes-
ker der holde af hin anden, kimer
sindede og røde i Flødet, saaldene
de ender ere visse om hveran-
ders Sælver, det at den ene stadig
søger at gjætte, hvad den anden føler
~~han~~ ~~hans~~ elter og tanker og dog er saa
kloge for at andre skal opdage
disse Bestrebelse, det er det der

sætter en i den underlige Tilstand
 med Uro og Rødsen o.s.v. som haade
 du og jeg og enhver der har været
 forelsket kjender saa godt. Er man
 først kommen til Klashed og har faaet
 Vished om den anden ^{selv om forlovelsen holdes hemmelig} Tølelse, saa
 bliver man pludselig saa rolig, oh saa
 rolig. Saa, altsaa, hvis him og ham,
 den anden, allerede var forlovede, vil
 de him neppe være blev rød. Og,
 desuden, him blev jo ogsaa blussende
 rød "da him saa dig!" Hvis him
 havde været forlovet ~~for~~ hvorfor
 saa blive rød i Flovedet over at
 se en anden ung Mand som
 him kjender i Sverige? Det
 var en anden Sag, hvis him
 ifjor havde koketteret med dig
~~for~~ og maaske endog havde givet
 dig et Løfte om at mente paa dig
 elleraadant noget; saa vilde
 him have haft Grund til at
 rødme (af Skam nemlig) ved at
 se dig.

En Ting maa du gøre, inden
du arbejder videre herimod dit Maal.
det er: at se at faa at vide hvorledes
Sagerne staa med Palikhetjenter,
om han allerede - hvad han ikke
kan tro - har erklæret sig eller
om han endnu ikke er videre end
du. Det kunde synes at være en
lidt vanskelig Opgave at fatte sig,
men den er saameget slet ikke
saa svær som det ser ud til.
Stusk paa, hvor lille en By det er,
hvis de var hemmelig forevædte
saa kan du være rolig for at
Ryglet ikke lod sig nøje med at
have set dem slaand i slaand; det
ville nok vide ganske anderledes
Besked: det ville nok opvarte med
Masse af fantastiske Historier om
hvorfor Lordoulsen er hemmelig, hvor
naar den skal declareres og hvornaa
Ryglet skal staa o.s.v. Naar du
er færdig vil du i en lille By altid
kunne danne dig en nogenlunde
paalidelig Mening om de største Slem
A III. 3 - 50-54 / SOPHIE STEIN 1885

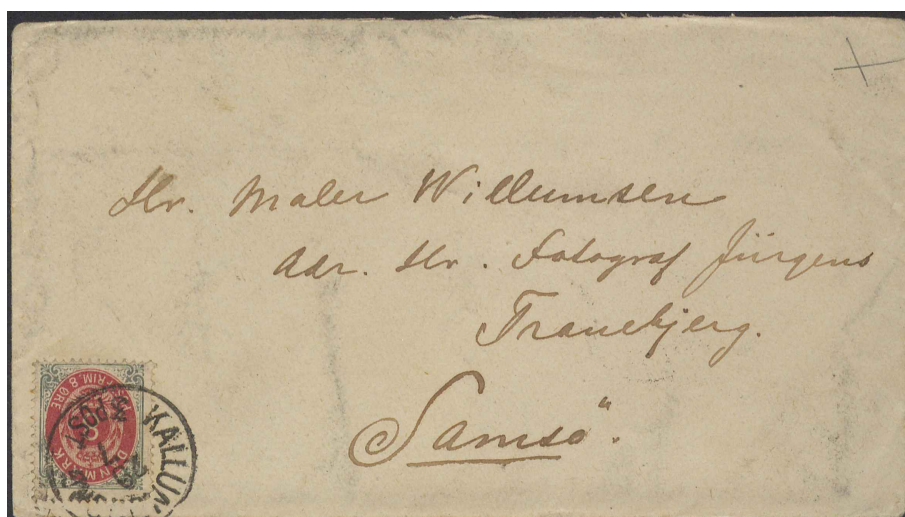
2) mæltigheder : Saml. alle de Oplysninger
som "Ryglet" kan give dig, lag dem
sammen og divider med 7 (eller
10 eller et andet højt Tal).

Desuden maa du hilsne paa at
du i den gamle Malers Værelse har
det mest glimrende Observatorium
du kan ønske dig. Det skulde da
være Pukkers, om de ikke - naar
de var forlovede - skulde pryde sig
helt at spille et Spil Skraket alene
eller spadserer lidt alene i Haven.
Og hvis du ser dem alene sammen
helt et Øjeblik, ~~helt~~ vil du ikke
kunne tage fejl. Det er rigtige,
end du maa se dem, at faa den
omtalte Oplysning. Er det ikke
en vundholdelig Tanke, at den unge
Pige man gaar og gjør sig Tønde
for at komme sammen med og
for hvis Skyld man har rejst
mange Mile, at hun maa se alle
rede Likheder en anden.

derfor: den ^{Sag} ~~Afskrift~~ ^{maa} du have
i det mindste nogenlunde Klarhed paa
og saa skal du ikke hidsenke dig beten-
ge. Hvis hun sigde ja, naar
du talte med hende om 8 dage, vil
de hun ikke sige Nej og om du
gjorde det idag. — og hermed
vil jeg saa slutte. Hvis jeg
harde Tid dertil vilde jeg saemst
hjaertelig gjerne spendere nogle
dage paa dig og komme over og
staa dig hi med Raad og Raad, men
jeg maa herre gruelig i for at
blive fardig med mine Sager i
en nogenlunde nær Fremtid.
Der vel, lad mig snart hore
godt Nyh fra dig.

Din Ven

L. W. Klein.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

